

צפת וביחוד על צעיריה שהשתדלו להנעים להם שהותם
בתוך העיר צפת העתיקה.

* *
*

ביום השני ג' ניסן הגיע מר ישראל בל קינד
לעירנו, והרצה בבית המדרש של מאקארוב על אודות
הסתדרות הכללית של היהודים בארץ ישראל. הוא באר
באופן ברור וכולט את נחיצותה של ההסתדרות מבחינה
מדינית, תרבותית ולאומית. אחרי ההרצאה נרשמו
20 איש בתור חברים להסתדרות ובחרו מקרבם שלשה
אנשים לנהל תעמולה לטובת הרעיון הזה בצפת.

בן-עיר.

בגריף העליון.

(מאת סופרנו המיוחד)

גם השבוע זכתה צפת לאורחים חדשים, הלא
המה הסטודנטים העברים מגרמניה שבאו לתור את
ארצנו.

ביום הראשון ב' ניסן בשעה 9 בבקר הופיע גדוד
של צעירים עברים זקופים וחזקים ולקראתם יצאו צעירי
צפת תחת דגל, המכבים הקדמונים. — המצביא מר
סופרמן קבל את האורחים הצעירים בשם המשואה
כברכת, ברוך הבא ויחד גהרו ונכנסו לתוך רחובות צפת.
לפני האפ"ק, ברך אותם המנהל בשם הכנג העברי
ולוה אותם ער המלון ששמה הניחו את חפציהם, והלכו
לבקר את השראיה, ה' קרניא לעם שלשה מהסטודנטים
נכנסו לבקר את הקאימקאם. כבוד הקאימקאם קבל את
האורחים בסבר פנים יפות, ולפניו הוצג אחד הסטודנטים,
מר פיינשטיין מרהובות, בתור נתין עותמני.
הקאימקאם ענה שאין הוא שם פדות בין הלאומים
השונים ויביע את אהדתו ליהודים שבכל ארצות התבל
בעד חבתם ומסירותם נפשם לעותמניה. היהודים
והמושלמים — הוסיף הקאימקאם — הם
בני אב אחד ומגזע אחד יצאו, ולכן
צריכים ללכת תמיד יד ביד. הארץ היא
רחבת ידים, הטבע מצוינת ביסיה,
והדלתים פתוחות לפני היהודים. אני
מקוה — סיים הקאימקאם — שבעוד זמן מה יפתחו בתי-ספר
גבוהים בארצנו, וכל היהודים מכל ארצות התבל יבואו
ללמוד בארצנו.

לזכרון נתן הקאימקאם להסטודנטים העברים

את כרטיסו.

אחרי הבקור הרשמי הזה עלתה החבורה על
המצודה להשקיף משם על יופי המבע של הגליל. אחר
כן בקרו את המסודות השינים שבעירנו, בית החולים,
בתי-ספר, תמחוי, ובית הכנסת של האר"י ז"ל.

בשעה שלש אחר הצהרים בקרו הסטודנטים
את הבנק העברי, ובשעה חמש הוזמנו אל התה שהוכן
עבורם בבית ה' קרניאל.

בשעה 9 בערב הוזמנו אל הנשף שערכה משואת
המכבים הקדמונים בבית-הספר לתחרים, לכבודם, ושמה
בלו בנעימות עד שעה מאוחרת בלילה.

תאורחים הצעירים השאירו רושם נעים על בני